

ĐÀ LẠT

“MÙA GIÓ CHƯỚNG”

Khi gió chướng về

ào ào lướt qua rừng thông

là lúc tình đi xa vắng niềm!

mảnh

Bâng khuâng.

Cơn gió se lòng xao xuyến gửi ái ân

Trai gái thướng nhau rớt rớt đi lên xác pháo

Tay trong tay hân hoan trăm năm

*

Khi gió chướng vù

Nghĩa là mùa khô đã đến

Cây trúc lá vàng xào xạc năm canh

Mai trổ hoa, nây lên trên cành,

Ưu luyến tình thu đi

hân mùa sau trổ rồi

Đón đông vù như buốt sương mai

Bức giang hân ngoảnh nhìn ai nhàn ai!

Nàng vàng nhây nhót lên bờ dẫu

Loáng thoáng nhà bên mặt tiếng đàn

Cảnh trúc là đà say gió mị

Chớp chớp i vùn thủa cánh bướm vàng.

NAM GIAO

(Đà Lạt)